

Якщо мова йде про ідеологічні аргументи, які навіть підтримує більшість громадян, то такі обмеження неприйнятні, так як вони відсутні в переліку можливих обмежень для реалізації прав людини, які передбачені різноманітними міжнародно-правовими документами. Зокрема, це відноситься до такого популярного і вагомого аргументу, як турбота про збереження “культурної ідентичності” народу даної країни чи місцевості.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ДЛЯ ДЕРЖАВ

1. В країнах ОБСЄ, де давно (кілька десятиліть) не існує і на теперішній час відсутня (або ще кілька років тому була відсутня) узаконена ієрархія релігійних організацій, слід утриматися від її введення (а де її все таки ввели, то слід її відмінити) – щоб запобігти посиленню дискримінаційних тенденцій.

Мотивація: в ряді країн обсе давно існує узаконена ієрархія релігійних організацій. Ці країни змогли, не відмовлюючись від ієрархії (хоча і змінюючи її), виробити механізми протидії дискримінації. В посткомуністичних країнах, де така традиція перервалася і за останні півтора десятиліття механізми протидії дискримінації сформувались недостатньо, існує серйозна небезпека що відтворення в тому чи іншому вигляді ієрархії приведе до ще більшої дискримінації меншин.

* * * * *

ООН: БОРОТЬБА ПРОТИ ТЕРОРИЗМУ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ЯК ПРИВІД ДЛЯ ПОСЯГАНЬ НА РЕЛІГІЙНУ СВОБОДУ

Терористичні атаки проти США 11 вересня 2001 року використовуються багатьма країнами як привід для переслідувань релігії, особливо в Середній Азії, а ЗМІ часто розпалюють ворожнечу щодо певних релігійних груп, включаючи мусульман, як стверджується в новій звітній доповіді ООН

Звітна доповідь з питань свободи совісті і переконань, яка підготовлена Спеціальним доповідачем Комісії ООН з прав людини Абдельфаттахом Амором, підкреслює, що всі права людини нерозривно пов'язані з демократією та розвитком, і закликає зосередитись на превентивних заходах проти тероризму, звертаючи насамперед увагу на причини екстремізму, ніж на дії, що з них випливають.

Загалом спеціальний доповідач відзначає, що “в багатьох випадках держави, замість того, щоб захищати право на свободу релігії або переконань, використовуються як привід міркування безпеки перед загрозою тероризму для того, щоб обмежити здійснення цього права”, – відзначається в доповіді.

“Багато держав керуються спрощеним поглядом на ситуацію, згідно з яким більшість терористичних атак має релігійне коріння, то найбільш простий спосіб їх запобігання вбачається у введенні обмежень щодо відповідних релігій, і тому вони зосередили свою реальну або декларовану антитерористичну діяльність на обмеженні громадянських прав і політичних прав, включаючи право на свободу совісті і віросповідання”, – говориться нижче.

Відмічаючи новий ріст адміністративних обмежень на свободу релігій, доповідь стверджує: “Багато держав, особливо у Середній Азії, використовують обов'язкову реєстрацію релігійних груп і накладання на них специфічних вимог для обмеження релігійної свободи”. В деяких випадках терористичні акти проти США “використовувались з метою узаконення чи застосування більш жорсткої, ніж раніше, політики переслідування релігійних груп”.

У Доповіді говориться, що насилля щодо членів релігійних меншин набирає все більшого поширення і в цьому зв'язку багато держав “не виконують свої зобов'язання у сфері прав людини”.

Крім того, Доповідь відзначає, що багато країн зосередились на обмеженні громадянських прав, що завдає шкоду втіленню економічних, соціальних і культурних прав, зокрема, права на освіту, яке необхідне для виховання культури толерантності і є частиною загальних превентивних заходів проти поширення тероризму.